

EUTERPE CONCERT

PROGRAMMA BOEKJE 01

Alfama Kwartet
Cristiana Dragos

DONDERDAG
23 OKTOBER 2025
KORTRIJK

www.euterpevzw.be

www.facebook.com/concertenEuterpe

DONDERDAG
23 OKTOBER 2025
KORTRIJK

Alfama Kwartet Alice Van Leuven viool
Caroline Denys viool
Takumi Nozawa altviool
Renaat Ackaert cello
Cristiana Dragos piano

Presentatie Carlo Siau

CONCERTSTUDIO
CONSERVATORIUMPLEIN 1
KORTRIJK

SPONSORS

HOOFDSPONSORS

Fonds Baron Jean-Charles Velge
Drukkerij INNI group
Brouwerij Omer Vander Ghinste
KU Leuven - Campus Kulak
Proximus
Rotary Kortrijk
Lions Club Kortrijk
Boes & Verrue, bedrijfsrevisoren & accountancy

SPONSORS

N.V. Etabl. Joseph Soubry, deegwaren en bloem
Wijnen De Clerck
Piano's Maene
Kurt Govaerts, bedrijfsconsultancy
Florist Vercamer
DOgraphicDesign.be, visuele communicatie

VRIENDEN VAN EUTERPE

Isabelle Bockaert, Chantal Ide-Bosteels, Philippe De Jaegere, Arnoud Priem

Onze sponsors en mecenasen, die u hierboven terugvindt, scharen zich op overtuigde wijze achter de missie en de waarden van Euterpe. Dankzij hun steun en grote interesse kan Euterpe zich ten volle wijden aan het concreet uitbouwen van haar artistiek concept. Onze concerten worden eveneens gesteund door het Stadsbestuur van Kortrijk.

PROGRAMMA

Franz Schubert (1797 – 1828)

Strijkkwartet nr. 13 in a D. 804 'Rosamunde'	33'
I. Allegro ma non troppo	
II. Andante	
III. Menuetto. Allegretto	
IV. Allegro moderato	

Boudewijn Cox (°1965)

Elegia voor piano (creatie)	4'
Equinox voor piano	8'30"

PAUZE

Antonín Dvořák (1841 - 1904)

Pianokwintet nr. 2 in A op. 81	35'
I. Allegro ma non tanto	
II. Dumka: Andante con moto	
III. Scherzo (Furiant): Molto vivace	
IV. Finale: Allegro	

Een applaus met bloemen: de signatuur van bloemist Vercamer.

UITVOERERS

Cristiana Dragos

Cristiana Dragos-Roman studeerde af aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel, waar ze les kreeg van Boyan Vodenitcharov. Ze volgde ook een opleiding aan de universiteit 'Talent Music Master Courses' in Brescia en werkte jarenlang samen met Philippe Raskin. Momenteel volgt ze een postmasteropleiding aan de Accademia del Ridotto in Italië, waar ze studeert bij Natalia Trull.

Cristiana begon op 5-jarige leeftijd met pianoles bij Maria Jidav en zette haar studie voort bij Cipriana Gavrisiu. Op 24-jarige leeftijd heeft ze al meer dan 80 prijzen gewonnen in steden als Parijs, Rome, Wenen, Brussel, Nice en Milaan. Ze won de eerste prijs op het Internationale Pianoconcours 'César Franck' in Brussel, het Pianoconcours 'Andrée Charlier' in Charleroi, het Internationale Pianoconcours 'Maria Herrero' in Granada, het concours 'IMF Music Festival' in Parijs en tal van andere prestigieuze wedstrijden.

Ze won ook de Grand Prix op het Internationale Pianoconcours 'Trina Satchi', het Internationale Pianoconcours 'Modus Vivendi', het 'Bachfestival' in Roemenië en is tevens laureaat van het Internationale Pianoconcours 'Piano Talents' in Milaan en de 'Vienna International Piano Competition'.

In 2010 werd Cristiana benoemd tot ambassadrice van Cluj-Napoca, Roemenië. Ze trad op met orkesten in verschillende landen, waaronder België, Roemenië, Griekenland, Polen en Kroatië. Ze nam ook deel aan talrijke masterclasses en werkte samen met gerenommeerde docenten zoals Jean-Claude Vanden Eynden, Arie Vardi, Dmitri Bashkirov, Vincenzo Balzani, Andreas Frölich, Olga Kern en vele anderen.

Alfama Kwartet

Het Alfama Kwartet, in 2005 opgericht, verankerde zich in het Belgische en internationale muzieklandschap door een hoogstaande muzikale stijl en een coherente, veeleisende artistieke visie. Naast het verkennen van het uitgebreide strijkkwartetrepertoire staat het kwartet ook voor vruchtbare samenwerkingen met artiesten uit zowel de muziek- als de theaterwereld.

Het Alfama Kwartet treedt op in prestigieuze, internationale concertzalen en op festivals zoals Bozar, deSingel, Cité de La Musique, Philharmonie de Paris, Flagey, Festival de Stavelot, Resurrexit in Litouwen, Sonntagsmusik in Linz, ...

Het kwartet volgde masterclasses bij Walter Levin van het LaSalle Quartet, Rainer Schmidt van het Hagen Quartett, Heime Müller en Natalia Prischepenko van het Artemis Quartett, Eberhard Feltz en de leden van het Quatuor Danel.

In navolging van het succes van de cd 'Still Schubert', verschenen bij het label Cypres en bekroond met een Octave de la musique, bracht het kwartet in februari 2023 een nieuw album 'so Far so Close' uit, gewijd aan Schumann en Mendelssohn, met ook een compositie van Patrick Leterme.

Het Alfama Kwartet werkte al samen met pianisten Julien Libeer, Boyan Vodenitcharov, Guillaume Coppola, Nathanaël Gouin en Florian Noack, met cellisten Marie Hallynck, Karel Steylaerts en Camille Thomas, met altviolist Tony Nys en met zangeres Jodie Devos.

Samen met actrice Ariane Rousseau schreef het Alfama Kwartet in 2011 'Le rêve d'Ariane'. Deze fijne, ludieke voorstelling richt zich tot groot en klein en is de ideale gelegenheid om de geschiedenis van het strijkkwartet te leren kennen. 'Le rêve d'Ariane' is inmiddels al bijna 250 keer opgevoerd, voor meer dan 100.000 toeschouwers.

In 2015 schreef het kwartet met dezelfde partner een tweede kindervoorstelling, 'Pomme-Henriette', die in première ging in de Philharmonie du Luxembourg en werd hernomen in onder meer de Philharmonie de Paris en de opera van Bordeaux. 'Fanny et Felix' is de derde familievoorstelling van het Alfama Kwartet en gaat over de familie Mendelssohn, in een coproductie van het Festival de Wallonie

en deSingel. De drie familievoorstellingen werden vertaald en worden in beide landstalen gespeeld.

In 2017 creëerden accordeoniste Anne Niepold en het Alfama Kwartet 'Lalala', een concertprogramma vol finesse, nostalgie en humor, gaande van bekende Franse chansons, gearrangeerd door Anne Niepold, over eigen composities tot stukken uit het klassieke strijkkwartetrepertoire.

In 2023 groeide deze samenwerking uit tot een nieuw project: 'NORD'. Een muzikale reis richting Scandinavië, Groenland, Rusland... weinig verkende regio's, rijk aan thema's die hart en handen verwarmen. Onder de pen van Anne Niepold ontmoeten klassieke muziek, traditionele muziek, wereldmuziek en pop elkaar.

In 2024 startte het kwartet een nieuwe samenwerking met pop-folkzanger LYLAC voor 'Letters', een cross-over programma rond liefdescorrespondentie. Het project verenigt 'The Juliet Letters' van Elvis Costello en het Brodsky Quartet, 'Lettres Intimes' van Leoš Janáček, nieuwe miniatures van Jean-Luc Fafchamps, en nummers van LYLAC — een intens en expressief gesprek tussen stijlen en tijdperken.

Tot slot creëert het Alfama Kwartet in het najaar van 2025 'Coppélia', een nieuwe grote familievoorstelling, geregisseerd door Liesbet Vereertbrugghen en met acteur Lucas Tavernier. Een poëtisch verhaal over een dromerige horlogemaker die verliefd wordt op een levensechte mechanische pop, in een wereld waar verbeelding het leven schenkt aan het levenloze.

COMPONIST

Boudewijn Cox

Boudewijn Cox werd in 1965 geboren in Huybergen (Nederland) en groeide op in Rijkevorsel (België). Hij behaalde diploma's voor gitaar, kamermuziek, harmonie en contrapunt aan het Lemmensinstituut in Leuven, waar hij ook een diploma compositie (Luc Van Hove) en fuga (Christian Vereecke) behaalde.

De internationale carrière van Boudewijn Cox begon in 1998, het jaar waarin hij

zowel de 'Youth and Music-Award 1998 voor compositie' als de 'B.A.P. Sabam Award 1998' ontving voor zijn 'Prelude' voor piano solo. Dit werk was het verplicht stuk in de halve finale van de 'Internationale Muziekwedstrijd Koningin Elisabeth 1999'. Vanaf dat moment kreeg hij verschillende opdrachten van de belangrijkste Belgische culturele instellingen en uit het buitenland. Boudewijn Cox was in 2008 resident aan de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschap en Kunst in Brussel om te werken aan zijn eerste symfonie, in opdracht van het Tsjechisch Filharmonisch Orkest. Eerder had hij al vele andere (inter)nationale prijzen gewonnen. Deze omvatten de 'Prometheus Award - 1995', de 'B.A.P. Sabam Award - 1994' en de 'Youth and Music-Award 1998 voor compositie'. Zijn 'Onyx' voor orkest kreeg een 'Highly Special Commendation' op de Vienna Modern Masters 6th International Orchestral Recording Award Competition 1997'. In 2006 ontving zijn 'Da Una Certa Distanza' voor orkest een eerste prijs van de 'Förderverein Brandenburger Symphoniker' tijdens de 2e editie van de 'Brandenburger Biennale' en beleefde het in 2009 zijn Duitse première. Dezelfde compositie won ook een tweede prijs in de Vierde Compositiewedstrijd 'Ivan Spassov' - Bulgarije, 2007. In 2022 was hij componist in residentie van het 11e Internationale Gitaarfestival van Antwerpen.

Sinds 1995 krijgt Boudewijn Cox regelmatig opdrachten of wordt hij geprogrammeerd door onder meer de Beethoven Academie, I Solisti del Vento, het Vlaams Radio Orkest, Brussels Philharmonic, het Vlaams Ministerie van Cultuur, Festival van Vlaanderen, Transit Festival Leuven, Euterpe Concerts, het Tsjechisch Filharmonisch Orkest, het Moravisch Filharmonisch Orkest, het Filharmonisch Orkest van Brno, het Antwerps Gitaarfestival, Printemps de la Guitare - Walcourt, de Academie voor dans, theater en muziek & de stad Beveren, het Weltblech Ensemble, de Brandenburger Symphoniker en Symfonie-orkest Vlaanderen. Hij werd uitgenodigd om festivals en concerten bij te wonen waar zijn werken op het programma stonden, onder meer het ISCM-festival in Miami, de Berliner Philharmonie, Rudolfinum, Carnegie Hall, Bozar, Festival van Vlaanderen, ... en om lid te zijn van de jury van de Brandenburger Biënnale. Solisten en dirigenten die zijn muziek vertolken zijn onder meer Jenny Lin, Myriam Bogaerts, Geert Van Gele, Erik Bosgraaf, Jan Michiels, Jakub Hruša, Bjarte Engeset, Jan Latham-König, Charles Olivieri-Munroe, Toshiyuki Shimada, Daniel Gazon, Het Collectief, Brecht Valckenaers, Michael Helmraath en Gottlieb Wallisch.

In april 2004 organiseerde Boudewijn Cox een concert in deSingel, Antwerpen, ten voordele van SaSel, een onderwijsproject in El Zaïte in El Salvador. Samen met zijn vrouw steunt hij dit project sinds 1998. Tijdens dit concert ging zijn 'Onyx' voor orkest in Belgische première. Recente opdrachten zijn onder meer een duo voor cello en piano (duo Bachmadova-Vladila), piano solo (Cristiana Dragos), gitaar solo (Anabel Montesinos & Xuefei Yang) en een vioolconcerto.

Sinds 2009 zijn zijn composities verkrijgbaar via Musica Mundana Musikverlag, München. Zijn catalogus omvat stukken voor orkest (Da Una Certa Distanza, Tableau, Symphony 1, Piano Concerto), voor ensemble (Blend, Diferencia, Niim, Luce Diffusa, Tapestry of Light, Voyelles) en solo (Equinox, pravaasaH, Guitar Works).

Boudewijn Cox gaf sinds 1993 les in gitaar, jazzensemble, harmonie, contrapunt, fuga en compositie aan de Academie van Wemmel en compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel. Vanaf september 2025 is hij benoemd tot directeur van de Academie van Wemmel.

COMPOSITIES

ELEGIA voor piano solo

Elegia betekent letterlijk een klaagzang — een vorm waarin herinnering, verlies en troost met elkaar verweven zijn. Toch is dit geen rouwmuziek in de traditionele zin, maar eerder een reflectie over de kwetsbaarheid van het bestaan.

Een componist leeft niet los van wat in de wereld gebeurt. Kunst ademt dezelfde lucht als de tijd waarin ze ontstaat. Wat zich rondom ons afspeelt — verdriet, onrust, maar ook mededogen — vindt onvermijdelijk zijn weg naar de muziek. Niet als letterlijke verwijzing, maar als een toon die langer blijft hangen, een stilte die dieper klinkt.

De titel kwam pas achteraf. Toen het stuk voltooid was, werd duidelijk dat het Elegia moest heten — omwille van de sfeer, de adem van het werk. In deze muziek weerklinkt een soort melancholie, maar ook een vorm van pijn en hoop: een zoeken naar evenwicht, naar menselijkheid, naar stilte die spreekt.

— *Boudewijn Cox*

EQUINOX voor piano solo

Een componist moet, net zoals iedere schrijver, voortdurend op zijn hoede zijn om niet in clichés te denken of te schrijven. Alleen door zichzelf in vraag te stellen over de eigen manier van denken, kan men dogmatisch of stereotiep denken vermijden. Die houding houdt de geest open voor nieuwe mogelijkheden en laat toe om telkens opnieuw een andere benadering te vinden tegenover hetzelfde gegeven.

Toen Jenny Lin me vroeg een nieuw pianowerk te schrijven, ontstonden de eerste ideeën op 21 maart — de dag van de equinox. Niet alleen de datum, maar ook het beeld van evenwicht tussen dag en nacht, spanning en ontspanning, werd de kern van het stuk. Equinox zoekt dat evenwicht op verschillende niveaus: in de structuur, de harmonie en het innerlijke verloop van de compositie.

Toch gaat het niet enkel om balans in muzikale termen. Equinox verkent in het tweede deel van de compositie ook de stilte — niet als leegte of afwezigheid, maar als een levend element binnen het klankgeheel. Stilte is hier een ruimte die betekenis krijgt, een resonantie die het geluid adem en diepte verleent. Zoals vrijheid vraagt ook stilte om waakzaamheid, discipline en aandacht: ze kan elk moment verbroken worden, en juist daarin schuilt haar kracht.

De pianist beweegt tussen handelen en luisteren, tussen het volle en het fragiele, tussen licht en schaduw. Zo ontstaat een muziek die haar evenwicht vindt in voortdurende beweging — een dialoog tussen klank en stilte, tussen controle en overgave.

De eerste uitvoering van *Equinox* vond plaats in september 2002 in De Rode Pomp in Gent, gevolgd door een concerttournee door België, met onder meer een uitvoering bij Euterpe in Kortrijk. Nadien bracht Jenny Lin het werk ook in Zwitserland, Vorarlberg en in New York, in de Carnegie Recital Hall.

— *Boudewijn Cox*

SCHUBERT & DVOŘÁK

De Tsjechische componist Antonín Dvořák schreef tijdens zijn driejarige periode in de Verenigde Staten niet alleen meesterlijke composities zoals de negende symfonie 'Uit de Nieuwe Wereld' en het 'Amerikaanse' strijkkwartet opus 96, maar publiceerde ook heel wat artikelen, alsof hij zijn kennis van de muziek van de 'oude' wereld wilde overdragen op zijn nieuwe omgeving. Een van deze artikelen verscheen in 1894 in het New Yorkse tijdschrift *The Century Illustrated Monthly Magazine* en was gewijd aan Franz Schubert. Hierin zocht Dvořák naar redenen waarom Schuberts muziek vaak nog zo weinig bekend was. Een van de verklaringen zag hij in de onoverzienbare rijkdom van Schuberts erfenis: in nauwelijks achttien jaar tijd schreef deze componist meer dan duizend werken. De meeste daarvan bleven tijdens zijn leven ongepubliceerd. Zo was het Rosamunde-kwartet het enige stuk kamermuziek dat nog voor zijn dood in druk verscheen. In zijn artikel noemde Dvořák dit kwartet het meest fascinerende van Schuberts hand en rekende het samen met het strijkkwartet 'Der Tod und das Mädchen' tot de grootste meesterwerken uit de kamermuziek. Dat Dvořák zich ook muzikaal door Schubert liet inspireren, mag blijken uit zijn eigen pianokwintet in A opus 81.

Toen Schubert in 1824 zijn Rosamunde-strijkkwartet in a D 804 componeerde, had hij al minstens elf strijkkwartetten op zijn naam staan. De meeste daarvan dateren uit zijn tienerjaren en waren uitsluitend bestemd voor huiselijk gebruik. Typerend voor die vroege werken was een homofone textuur met een melodie in de eerste viool en een begeleidende functie van de andere strijkers. Een grote stap voorwaarts zette Schubert met de zogenaamde 'Quartettsatz' D 703 uit 1820, waarin de vier partijen voor het eerst volwaardig deelnemen aan de ontwikkeling van de motieven. Toen bleef het echter bij deze ene beweging.

In februari en maart 1824 werkte Schubert dan aan zijn Rosamunde-strikkwartet, in dezelfde periode waarin ook het strikkwartet 'Der Tod und das Mädchen' D 810 het levenslicht zag. Net als in dat werk dankt het strikkwartet in a zijn bijnaam aan het citeren van een melodie uit een eerder geschreven compositie, in dit geval uit de toneelmuziek Rosamunde uit 1823. Dit toneel op tekst van Helmina von Chézy kende bij zijn première nauwelijks succes, zodat het lijkt alsof Schubert met zijn nieuwe strikkwartet een geslaagde melodie uit dat werk van de vergetelheid wilde redden (dezelfde melodie zou hij trouwens opnieuw citeren in de Impromptu in Bes voor klavier opus 142 nr. 3).

In de opening van de eerste beweging zorgt de mineurtoonard meteen voor een weemoedige sfeer. Terwijl in de tweede viool een rusteloze figuur weerklinkt en de motieven in de alt en cello een soort 'rillen' verbeelden, brengt de eerste viool een melancholische melodie. De herhaling van dit thema slaat om in majeur, want bij Schubert is er geen lijden zonder troost. Toch eindigt deze beweging onverwacht in mineur. Het Andante in C met de vertrouwde Rosamunde-melodie biedt echter meteen soelaas. Het Menuetto doorloopt in sneltempo verschillende toonaarden en komt tot rust in de pedaaltonen van het Trio in A, een visioen van eenvoudig geluk. De slotbeweging is een sonaterondo met een dansmelodie als refrein.

Schubert droeg zijn strikkwartet op aan Ignaz Schuppanzigh, een vriend van Beethoven en leider van het gelijknamige strikkwartet, een van de eerste professionele ensembles van dit soort in de muziekgeschiedenis. Zij gaven niet alleen de première van Beethovens late strikkwartetten, maar speelden op 14 maart 1824 ook voor het eerst Schuberts Rosamunde-kwartet.

Dvořák componeerde zijn pianokwintet in A opus 81 tussen 18 augustus en 3 oktober 1887 in de idyllische omgeving van zijn landgoed Vysoka. Het ging in première op 6 januari 1888 in Praag en kende een onmiddellijk succes. Simrock, Brahms' uitgever, haastte zich om ook dit werk in zijn catalogus op te nemen. Een maand na de première bezocht Tsjajkovski Praag, waar hij op een voor hem georganiseerde soirée ook Dvořáks pianokwintet te horen kreeg. 'Een bijzonder aangenaam werk, ik hou van dit pianokwintet' schreef hij hierover later in zijn dagboek.

Al in 1872 had Dvořák een eerste pianokwintet geschreven (opus 5), maar daar was hij erg ontevreden mee. Vijftien jaar later begon hij deze jeugdcompositie te herwerken, en in de loop van dat proces ontstond ook de idee voor een geheel nieuw pianokwintet (opus 81) (de herziene versie van opus 5 werd pas in 1922 voor het eerst uitgevoerd, achttien jaar na de dood van de componist). Net als zovele

muziek van Dvořák is het tweede pianokwintet doortrokken van elementen uit de Tsjechische volksmuziek, zonder bestaande melodieën te citeren. Veeleer weet hij de liederen en dansen uit de volkstraditie om te smeden tot geheel eigen materiaal.

De eerste beweging volgt de sonatevorm. Daarbij mag Schubert als inspiratie hebben gediend voor het werken met niet twee maar drie thema's in de expositie: naast het hoofdthema in de cello in het begin en een tweede thema in de piano volgt nog een derde thema in de altviool. De tweede beweging kreeg als ondertitel 'Dumka', een vorm die Dvořák ook gebruikt in zijn Dumky-pianotrio opus 90 uit 1891. Het gaat om een soort rondo (ABACABA) met een melancholisch refrein of 'dumka' (A) dat bij elke nieuwe verschijning in een rijkere textuur verschijnt en dat wordt afgewisseld met meer vrolijke segmenten. Het openingsmotief in de piano mag van een vogelroep zijn afgeleid, net zoals deze gehele beweging het natuurlandschap lijkt te evoceren. De derde beweging is genoemd naar een snelle Boheemse volksdans, de 'furiant' met het karakter van een scherzo. Het centrale middendeel of trio brengt klanken van een betoverende schoonheid in het hoge register van de strijkers en de piano. De vierde beweging is opnieuw energiek en opgewekt. De centrale doorwerking suggereert zelfs eventjes de aanzet van een fuga. Het thema keert aan het slot nogmaals terug in een langzame variant en heel zacht gespeeld, vooraleer het tempo opnieuw versnelt voor de uitbundige finale.

— *Kristof Boucquet*

Dit programmaboekje
wordt gesponsord door
de digitale drukkerij

group

print . ticket . publishers

Industrielaan 5 - 8501 Heule

www.innigroup.com

dog.
graphic design

david oosterlynck
rekkemsestraat 173
8510 marke
+32 (0)477 67 31 90
info@dographicdesign.be
www.dographicdesign.be

WIJNEN DE CLERCK

kwalitatief selectief sinds 1972

Ruime collectie Madeira's.

Uitgebreid assortiment.

Professioneel advies.

TOT UW DIENST!

Persoonlijke service.

Wijnen De Clerck - Bissegemsestraat 65 - 8501 Heule (Kortrijk)
T. 056 35 65 11 - info@wijnendeclerck.be - **webshop** www.wijnendeclerck.be

5 GENERATIES
BROUWTRADITIE

*Speciaalbier van hoge gisting,
hergist op fles.*

Anno 1892

BEZOEK ONS OP:

www.euterpevzw.be

www.facebook.com/concertenEuterpe

EUTERPE

Christian Vereecke
Aran Lamaire
Bart Flamée
Kristof Boucquet
Sarah Vandemoortele
Adrien Billiet
Rita Hocke-Boedts
Jo Libeer

ONZE VOLGENDE CONCERTEN

Vrijdag 14 november 2025 om 20u

in de Concertstudio van het Muziekcentrum te Kortrijk

Jiaxin Min piano

Programma:

Werken van Fr. Schubert, Cl. Debussy, S. Prokofjev

Vrijdag 5 december 2025 om 20u

in de Concertstudio van het Muziekcentrum te Kortrijk

Susato Trio

Sarah Bayens viool
Mikko Pablo cello
Markiyan Popil piano

Programma

Werken van W.A. Mozart, F. Mendelssohn, M. Ravel

Website

www.susatotrio.com
